DISPUTATIO JURIDICA

De

JURE ACCRE-SCENDI.

Quam

Divinâ favente gratiâ

Consensu & permissu Magnifici ac Nobilissimi in Illustri Salana JCtorum Ordinis

SUB PRÆSIDIO

Viri Amplissimi & Consultissimi,

Dn. ORTOLPHI FO-MANNI JCti, & in Academia Jenensi Cod. Professoris, Facultatis Juridicæ Senioris, nec non Judicii Provincialis & Scabinatus Adsessoris, Præceptoris ac fautoris sui plurimùm suspiciendi.

Publicè in Auditorio JCtorum exercitij gratia discutiendam proponit

JOHAN-CHRISTOPHORUS Braun à Peßna.

Ad diem XXII. Novembr.

JENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

Anno M. DC. XVII.

POSITIO I.

IUS accrescendi generaliter de omni accessione usurpatur, (a) *& ideò accrescere dicitur res, quæ alteri accedit.* (b) *Specialiter verò* (c) *jus accrescendi (de quo & hîc agimus) in ultimis voluntatibus & hereditatibus locum habet.* (d).

(*a*) Uti etiam Imperator noster Justinianus *in Const. tanta. §. antepen. 3. de Confirm. Digest.* usurpat, dum ait, tertiam mundi partem sibi accrevisse. Et Salustius in Cicer. Quid tibi litibus accreverit. Amplissi. D. Suev. *de I. A. c.* 1. Clar. D. Hillig. *in Donell. Enucl lib. 7. c.* 12. *lit. a.* Duar. *lib.* 1. *de I. A. c.* 1. *in fin.* Inde per alluvionem dicitur fundo accrescere. *l. quamvis* 1. *in fin. C. de alluv.* Amplissi. D. Suev. *d. lo.* & insula accrescere dicitur. *l ergo.* 30. *& l. insula.* 56. *de acquir. dom.*

(*b*) *d. l. insula* 56. *in pr. de acquir. dom.* Clar. D. Hillig. *d. lo.*

(*c*) Et ita etiam præter nostram significationem sumitur *in §. fin. Inst. de donat.* quando olim pars servi communis ab altero dominorum manumissi, alteri per jus accrescendi accedebat, & in *pr. Inst. de exhered. liber. l. maximum vitium* 4. *C. de lib. præter.* Quando olim filii & liberi ulteriores præteriti suis heredibus in partem virilem, extraneis verò in dimidiam adcrescebant, & sic scriptis heredibus aliquid decrescebat. In hoc autem jure accrescendi, neque priore casu mixtam, neque altero realem, imò omninò nullam subesse conjunctionem, optimè & eleganter contra Hotom. *Illust. quæst.* 44. *in f. disputat.* Dn. D. Rimer. *in disp. de I. A, c.* 3. *num.* 1. quoniam hoc jus accrescendi cum conjunctione, ex qua maximè provenit, nihil habet commune,

siquidem hic contra naturam juris accrescendi persona personis accrescere dicitur, *Paul. 3. senten 4. §. filio & extraneo* ibi, *si praeterita accrescat*. Dn. D. Rimer. *d loc.*

(*d*) de eo agit *§. si eadem res 8. Inst. de legat. l. re conjuncti. 89. de legat. 3. tt. t. de usuf. accres. & multi alij tex.* Et hoc ad exemplum coalescentium plantarum introductum, Ampliss. D. Suev. *lib. 1. de I. A. c. 1.* Convenitque alluvioni *l. si Titio. 33. §. fin. de usufr. accres.* quod utrobique ipso jure sine facto hominis fit accessio. Ampliss. D. Suev. *d. lo.* Clar. D. Hillig. *d. lo.* Dn. D. Rimer. *d. c. 1. in f.* Jus tamen accrescendi ab alluvione in eo differre, quòd ea per temporum intervalla minimas particulas adijciat: In illo verò quamprimùm portio vacans deficit eodem momento alteri accedat, rectè ab Ampliss. D. Hillig. & Dn. D. Rimer. *dd. loc.* asseritur.

II.

Hoc autem definimus (a) *quod sit jus,* (b) *quo pars vacans cedit, & accrescit parti occupatæ* (c) *ad conservandam hereditatem & voluntatem defuncti individuam.* (d) *Divisionem* (e) *juris accrescendi admittimus nullam; illud enim neq; species neq; membra, in quæ dividatur, habere, sed esse simplex statuimus.* (f)

(*a*) Ita quoque definit Ampliss. D. Suev. *in d tr, de I. A. lib 1. c. 4.* & Clar. D. Hillig. *in Donell. Enucl. c. 12. lib. 7. lit. a.* Diss. variè & diversimodè Dd. Philip. Maslin. ab Innocentiis *ad Rubr. C. quando non pet, n. 78.* per modum acquirendi de Jure Civili definit. Aliter Petr. Gregor. Tholos. *46. Syntagm. jur. c. 11. n. 2.* Aliter Ripa *in l. re conjuncti 89. de leg 3. n. 7.* Aliter Cujac. *in par. de usufr. accr.* Aliter Wesenb. *in par. de usufr. accres. n. 3.* Alii aliter.

(*b*) Sæpissimè enim una eademque vox tàm generis quàm speciei locum obtinet, exempla habemus in jurisdictione, jurisprudentia, & multis aliis, quod explicat & ostendit. Ampliss. D. Suev. *d. c. 4.*

(*c*) Vis enim juris accrescendi in eo consistit, ut vacantes

cantes

cantes partes occupatæ parti adjiciat. *l. un. C. de caduc. toll.* Ampliss. D. Suev. *d. lo.* Inde putamus portionem soli portioni, non etiam personæ accrescere Ampliss. D. Suev. *d. lib. 1 c. 4.* Portioni autem iterùm tunc solùm accrescit, quando adita est sive agnita *l. qui ex duabus. 53. §. 1. de acquir. hered. l. bona. 3. & seqq. de bon. poss. l. uni. §. ubi a. vers. fin. v. C. de cad. toll.* Is igitur, qui partē suā non agnovit, jus accrescendi non habebit, *l. si ex pluribus. 9. de suis & legit. hered. d. l. un. §. his ita. 10. C. de caduc. toll.* Nec is, qui non mansit heres, nempe qui totam hereditatem alteri restituere jussus est, ut fiduciarius. *l. Papinianus. 43. l. antepen 79. de SCto Trebell. l. si tota. 83. de acquir. hered.* Exceptio tamen est in usufructu, siquidem is personæ etiam amittenti partem suam accrescit, *l. quotiens 1. §. interdum 3. de usufr. accresc.* Rationem affert Celsus *in d. l. quotiens. 1. §. interdum*, quod scilicet ususfructus quotidie constituatur.

(*d*) Et sic in his verbis ultimis traditur finis & materia juris accrescendi. Non enim quævis portio deficiens portioni occupatæ jure accrescendi accedit, aut ubicunque est portio deficiens, ibi statim est juri accrescendi locus, Ampliss. D. Suev. *sæpè cit. loc.*

(*e*) Dum enim aliqui, uti & Gregor. Tholos. 46. *syntag. jur. c. 11. num. 2* dividunt jus accrescendi, in jus accrescendi & jus non decrescendi, non divisionem generis faciunt in species, partes, vel membra, potius enim jus non decrescendi infert jus accrescendi, quam ut excludat. Ampliss. D. Suev. *c. 5.*

(*f*) Cum Ampliss. D. Joh. Suev. *d. jam loc.*

III.

Originem hoc jus nostrum accrescendi non ex lege 12. tab. (a) *duxit, sed ex ejus interpretatione, & per JCtos mediæ Jurisprudentiæ longo post tempore introductum* (b) *Quod quidem Lex Papia Poppæa* (c) *fermè sustulit* (d) *Justinianus verò Imperator favore intercedente* (e) *plenè restituens in priorē statum reduxit* (f).

 (*a*) Pro-

(a) Propter nimis enim largam testandi facultatem, quæ permittebatur: (Dicitur enim *uti quisq; legasset super pecunia tutelave rei suæ, ita jus esto*) non stricta adeò pugna inter causam testati & intestati erat, qualis tempore Pomponii JCti *in l. jus nostrum. 7. de R. I.* & ideò secundum Grass. *in § jus accrescendi quæst. 1.* potuit quoq; quis simul testatus & intestatus decedere. Cum autem exinde magnæ solebant oriri lites, confusiones, & alia multa incommoda, jus accrescendi introductum est, & illud, quod quis simul potuit testatus & intestatus decedere, prohibuit, cumque hoc causa juris accrescendi introducti sit, illud non originem ex lege 12. tab. sumpsisse, omninò sequitur. Dn. D. Rimer. *disp. de I. A. c. 2. n. 1.*

(b) Post leges enim 12. tab. largam facultatem testandi in illis permissam leges mediæ jurisprudentiæ restringentes, pugnam quoq; inter causam testati & intestati constituentes *d. l. jus nostrum 7. de R. I.* jus accrescendi introduxerunt. Ampliss. D. Suev. *lib. 1. de I. A. c. 3.* Dn. D. Rimer. *d. lo. n. 2.* Pan. Cretschm. *disp de I. A. th. 4.*

(c) Quàm varia hæc lex habeat nomina, videri potest ex Balduin. *de lege Papia pag. 54.* & Dn. D. Rimer. *d. lo. cap. 3. num. 1.* Sive ideò Julia, sive Papia, sive Julia Papia, sive Papia Poppæa, sive Julia Poppæa nuncupetur, nihil refert. Frid. Balduin. *d. lo.* Dn. D. Rimer. *d. lo.* Quod verò tempore Augusti Imperatoris per Senatum hæc lex lata & in lucem edita sit, unde etiam nomen à Consulibus suffectis Papio Mutilo & Q. Poppæo secundo accepit, constat ex Tacit. 3. *Annal. n. 4. inf.*

(d) Cum enim ærarium Populi Romani bellis civilibus (inter Pompejum Lepidum & Brutum, Tacit. *d. lo.*) exhaustum esset, hæc Lex Papia Poppæa lata fuit, quæ centesimam hereditatum ærarii augendi gratia in fiscum redigebat, legata quoq; efficiebat caduca, quæ quis ceperat capere non posse (nam tunc fiunt caduca, non verò si repudiatur pars. Cujac. *in par. C. de caduc. toll.* Diss. Valent Förster. *lib. 2. de succes. c. 11. n. 19.*) & fisco attribuebat. Cujac. *d. lo.* sicq; jus accrescendi tollebat. Ampliss. D. Suev. *d. lo.* Dn. D. Rim. *d. lo.*

(e) Puta ultimarum voluntatum, qui semper est maximus, *l. habeat. 1. C. de SS. Eccl.*

(f) Cum

(*f*) Cum enim minimè hoc jus caducorum JCtis arridebat, auctores erant testantibus, ut eò crebrius substitutionibus, quæ antiquiores erant, & quo caduca excludebantur, uterentur, & si saltem minima dubitandi causa hac de re oriebatur, contra fiscum respondebant. *l. non puto 10. ff. de jur. fisc.* Hacq; ratione jus accrescendi reducebant & caduca excludebant. Cujac. *in par. C. de caduc. toll.* Justinianus quoq; leges tempore belli latas, restitutâ reipubl. pace, non saltem abrogavit, jus antiquum in dignitatem & amplitudinem pristinam collocavit, sed & nova beneficia addidit. Ampliss. D. Suev. *d. loc.* Dn. D. Rimer. *d. loc.* Valent. Förster. *d. lib. 2. de succes. c. 11. n. 22.*

IV.

Causa efficiens juris accrescendi in successione ab intestato est Lex sive media Jurisprudentia (a) *in testamentaria voluntas testatoris.* (b) *Causa instrumentalis conjunctio,* (c) *quæ est duorum pluriùve* (d) *ad idem* (e) *quid totum, veluti, hereditatem, usumfructum, vel speciem certam, veluti, legatum, eodem successionis genere* (f) *à testatore sive lege facta convocatio. Hinc conjunctio duplex: alia legis, alia hominis.* (g)

(*a*) *l. si ex pluribus 9.* de suis *& legit. hered. l. sive 1. §. si nemo 9. ad SCtum Tertyll. auth. cessante. C. de legit. hered.* Ampliss. D. Suev. *lib. 1. c. 4.* Diss. communiter Dd. Alii enim solam voluntatem testatoris, ut, Angel. Mattheac. *3. Legat. & Fideicom. 3. n. 1. & 2.* Alii solam legem causam efficientem statuunt.

(*b*) Concurrit quidem & in ultimis voluntatibus legis provisio, tamen, quoniam liberæ voluntati testatoris totum hoc relinquitur, & à legibus promittitur, quomodo heredes velit instituere, vel legata relinquere, num conjunctim, num verò non; & si conjunctim, iterum integrum eidem

dem sit, quomodo conjungere velit, denominationem à potiori deducimus, *arg l 2. ff. de stat. homin.* & ideò testatoris voluntati eam adscribendam esse putamus, cum & aliàs in testamentis, quatenus non est adversus leges, sive bonos mores *l. testandi. 13. C. de testam.* pro lege ea observetur. *l. verbis legis. 120. de V. S. Novel. 22. c. 2.* Ampliss. D. Suev. *lib 2. de I. A. c. 1.*

5 (c) *§ si eadem. 8. Inst. de legat. l. re conjuncti. 89. de leg. 3.* Ampliss. D. Suev. *lib. 1. c. 4.* Clar. D. Hillig. *in Donell. Enucl. lib. 7. cap. 12. lit. L.* Diss. Duar. *lib. 1. de I. A. c. 1.* Loriott. *ad l. 7. de R I.*

(d) In uno ergò herede jus accrescendi impropriè tantùm dici potest, siquidem ibi non tantùm nulla est conjunctio, verùm etiam nullæ vacuæ partes, imò solidum vel totam hereditatem ab initio heres invitus accepit; ubi enim totius est acquisitio, ibi partis aditio cessat. *l. qui totam. 1. d acquir. hered.* Dn. D. Rim. *de I. A. c. 5. n. 2* Papillon. *de I. A. pag. 14.* Philip. Massin. *ad rubr. n. 13. cum seqq. C. quando non pet. part.* Diss. Donell. *7. com. 12.*

(e) *l. triplici 142. de V. S. l. re conjuncti 89. de leg. 3. §. si eadem 8. Inst. de legat.* Nam ubi ad diversas & non ad eandem rem vocantur, ibi nulla conjunctio, *l. quotiens. 1. §. ult. de usufr. accres.* In Institutione, sive in hereditate quidem heredes ad res diversas interdum vocari videntur. *l. heredes 63. l. liber homo. 59. §. cùm quis 3 de hered. inst.* quando non in easdem res hereditarias, vel in easdem partes instituuntur, verùm nunquam accidit, ut coheredes conjuncti non sint. Duaren. *lib. 1. cap. 4. & c. 12.* ambo enim in universum jus defuncti, quod individuum est, succedunt & sic partes intellectu divisæ, non verò corpore sunt, *l. heredes 63. de hered. instit.* In legatis ergò propter illud deficiens universitatis jus, de quo jam dictum, quæstio est extra dubium. *l. hujusmodi. 84 §. quibus. 12. ff. de leg. 1.* Hic enim qui parte caret, nullam aliam, multò minus totam acquirere potest. *l. si totam. 83. ff. de acquir. hered.* Dn. D. Rim. *d. lo. n. 3.* Notandum, hic etiam est ex uno tantùm & eodem, non ex diversis testamentis conjunctionis jus competere posse. *l. si sub conditione. 86. §. quib. mod. usufr.* Nam ab uno testatore in diversis testamentis

mentis

mentis heres scribi non potest. *l. sancimus. 27. ubi Dd. C. de testam.* etiamsi testator in illis cavisset, ambo debere valere, *§. sed & 3. Inst. quib. mod. test.* prius quidē vi fideicommissi, cujus naturam adscivit. *l. conficiuntur. 8. de jure Codicill. l. ult. C. eod.* tamen conjunctio, tanquam ex diverso jure non valet. Ex Codicillis tamen, & testamento, quod illos confirmavit, conjunctio valet Grass. *de. t. A. quæst. 5. n. 2.* Siquidem Codicilli pars testamenti esse videntur. *l. pen. quemad. test. aperian.* & jus illius sequuntur. *l. ab intestato 16. in fin. ff. de jur. Codicil.* In patris etiam & filii testamento, quoniam pro uno habentur, *§ igitur 2. de pupil subst. l. pater. 20. de vulg. subst. l. plane 34. §. si conjunctim 10. ff. de leg. 1.* conjunctio subsistit, & per consequentiam jus accrescendi locum habere potest, Dn. D. Rimer. *d. lo. c. 5. n. 4.*

(*f*) Qui enim diverso jure succedunt, non habent jus accrescendi. *l. sed cum patrono 8. pr. de bonor. poss.* Alciatus *4. parad 9.* Dn. D. Rimer. *d. lo.*

(*g*) Amplis. D. Suev. *lib. 1. c. 4* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. lib. 7 c. 13. lit. b.* Dn. D. Rimer. *c. 7. n. 1.* Petr. Gregor. *46. syntag. 10. n. 4. & communiter Dd.*

V.

Materia, sive causa sine qua non, sunt hereditates, & legata, sive in illis vacantes portiones (a) *quæ accrescunt. Non ideò locum habebit in contractibus,* (b) *& per consequentiam non transibit jus accrescendi in emptorem hereditatis* (c) *Nec in feudo:* (d) *In unione tamen prolium procedere jus accrescendi* (e) *affirmare non erubescimus.*

(*a*) Necesse enim est partem hereditatis, vel legati, vacare sive deficere, ut alteri accrescat. Amplis. D. Suev. *d. lo.* Duar. *lib. 1. de J. A. c. 18.* Non verò refert quocunque modo deficiat pars rei legatæ, sive ipso jure, sive ope exceptionis. *l. nihil interest. 113. de Reg. I.* Clar. D. Hillig. *in Donel.*

Euucl. lib. 7. c.12. lit. M. Imò etiamsi pro non scripta habeatur, tamen accrescit conjunctio, *l. unic. §. in primo. 3.* C. *de caduc. toll.* nec quicquam hac constitutione sive lege excipitur, præter illa, quæ ut indignis auferuntur. *d. l. un. §. quæ autem* C. *de cad. toll.* Amplissimus vir D. Gerhard. *Disp. de I. A. th 37.* Duar, *l. 1. c. 18.* Deficit autem regulariter pars delata, non aqquisita. Quoniam sicut substitutio expirat aditione, ita & jus accrescendi. *arg. l. si Titio. 61. §. Julianus. ff. de leg. 2.* Exceptionem tamen habemus in usufructu. *l. quotiens. 1. §. interdum 3. ff. de usufr. accres.* ut & in herede recusante implere voluntatem defuncti. Nov. *1. c 1. §. 1.* Minore restituto. *l. si minor 61. ff. de acquir. hered.* Plures exceptiones affert Duar. *lib. 1. de I A. c. 21.* Clar. D. Hillig. *d. lo. lit. O.*

(*b*) Omnes enim de jure accrescendi scriptæ leges, de hereditatibus ab intestato, ultimis voluntatibus & legatis loquuntur, quarum præcipua est *l. un.* C. *de cad. toll* Deinde n ostram opinionem non parum etiã probat. *l. si mihi 110. de V. O* in qua mihi & Titio stipulatus sum usumfructum, & Titii pars, quæ deficit, proprietati cedit, quod tamen in legato usufructu longè aliter sese habere patet ex *d. l. quoties. 1. & t. t. de usufr. accres.* Amplifs. D. Suev. *de I. A. lib. 2. c. 2.* Cujac. *ad l. fundus. 64. de contr. empt.*

(c) *l. venditor. 2. §. in hereditate. 1. de heredit. vend.* Hereditatis enim portio ipso jure manet apud heredem, nec à persona illius separari potest, testator etiam nunquam emptorem & deficientem conjunxit: Jam autem jus accrescendi sine conjunctione non procedere satis relucet ex supra dictis. Solus heres quoq; habet jus accrescendi; quoniam ergò venditor semel heres factus est, non potest desinere esse heres, *pervulgaria.* Amplifs. D. Suev. *de I. A. lib. 2. c. 2.* Clar. D. Hillig. *d. lo. lit. I.* Anton. Fab. *par. 2. error. pragm. decad. 51. erro. 5.* Difs. Duard. *lib 2. de I. A. c. 6. & 19.* Rober. *3 animad. 19.*

(d) *c. un. 2. F F. 12. de fratr. de novo benef. invest. c. un. §. penult. 1. FF. 5. quib. mod. feud amit. cap. un. §. fin. 1. FF 14. de feud. Marcb.* Quoniam ut antea est probatum in ultimis voluntatibus jus accrescendi saltem locum habet: feudum autem ultimis voluntatibus constitui non solet. *1. FF. 8. de*

succes.

succes. feud. Vult. *1. FF. c. 9. n. 19.* Artem. *conf. 31. n. 14.* Ampliss. D. Suev. *d. lo.* & Dd. *communiter.* Diss. Schrad. *part. 7. c. 1. de feud. idem 1. consil. 1. n. 171. & cons. 3. n. 144.*

(*e*) Non quidem propter conventionem sive propter contractum inter Parentes diversorum liberorum initum, sed propter successionem liberorum, licet illa per contractum in consequentiam inducatur. Simile exemplum habemus in adoptione; adoptivi enim adoptivis Parentibus non tanquam ex adoptionis conventione, sed tanquam liberi adoptivi sive liberi effecti succedunt. Ampliss. D. Suev. *d. lo.* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. l. 7. c. 12. lit. l in fin.*

VI.

Causa finalis (a) *propter quam jus accrescendi introductum in hereditatibus* (b) *est Repræsentatio defuncti* (c) *quæ pro parte fieri non potest* (d) *& hæc durat etiam aditâ hereditate, nec in secundo tertiovè successore extingvitur* (e)

(*a*) Generalem causam finalem, quæ spectat tàm ad legata quàm ad hereditates, dari non posse, putamus, & licet multæ à Dd. (uti videre licet ex Br. Cagnol. Coras. & aliis) ut generales adducuntur, tamen illas cum Dn. D. Rimer. *cap. 6* tanquam insufficientes rejicimus.

(*b*) Non incommodè etiam huc referri potest ratio adducta *ex l. jus nostrum. 7. ff. de R. J.* in qua prohibetur. *Ne quis pro parte testatus & pro parte intestatus decedat*, hæc enim cum nostra, in thesi posita, maximè est conjuncta. Quando enim defunctus in totum repræsentatur, non decedit partim testatus & partim intestatus, & è contra quando non pro parte saltem testatus decedit etiam in totum repræsentatur. Hinc fit, quod in militis testamento jus accrescendi cesset, *l. si duobus. 37. ff. de testament. milit.*

Is enim partim testatus & partim intestatus decedere potest. *d. l. si duob. 37. & l. si miles 6. d. lo.* Amplifs D. Suev. *libr. 1. de l. A. c. 2.* Hoc tamen iterum procedit in milite, si jure militari decesserit. Si enim jure communi, juri accrescendi omninò locus erit. *l. quanquam 3. C de testam. milit.* Dn. D. Rimer. *c 3 n. 2.* In dubio verò jure communi miles discessisse, modò occasio loci & propria dispositio contrarium non suadeat, semper præsumitur *gl in d l 3. C. de testam milit.* Dn .D Rimer. *d. lo.* Alciat. *3. præsump. 36.* Diss. Treu. *vol. 2. disp. 10. th. 6. lit. a.*

(*c*) Hæc enim non permittit, ut hereditas eodem tempore à personis diversi gradus adeatur, neque ut, quis ex parte heres & ex parte non heres sit, propter evidentem contrarietatem, quæ inde sequeretur, nempe habere aliquem heredem & non habere, inde Imperator Justinianus *in l. un. §. 10. vers. & hoc nolentibus. C de caduc. tollen.* absurdum vocat, ejusdem hereditatis partem agnoscere, & ejusdem hereditatis partem respuere. Quapropter etiam firma manet regula *in l. qui ex duabus. 53. §. qui primo. ult ff. de acquir. hered. & d. l un. posita,* Quod qui ex aliqua parte heres extiterit, partes deficientis cum suo onere (videlicet æris alieni, legatorum ac fideicommissorum à deficiente relictorum. *d. l. un. §. 10. vers in his itaq;*) etiam invitus accipiat. *d. l un. §. 10. vers. & his nolentibus.* Qui ergò ex semisse scriptus est heres, si nullum coheredem habet, aut si habet, & is repudiat, quasi ex asse scriptus sit, ex asse fit heres. *l. qui §. si ex fundo 4 l. si ex facto 35 l. interdum 13. §. deniq; 2 ff. de hered. instit.* Hinc ignoranti quoque, *l. heredi. 31 de acquir. here.* & quidem ipso jure sine nova aditione. *l. si solus 80 in pr. & l. Aristo fin ff. d. tit.* sive ille, cujus portio accrescit, prius quam hic adiret, defecerit, sive postea, accrescit. Donel. *lib. 7. com. 12.* Cum quo tamen quoad suum heredem distinguimus ita. Aut suus heres ante se abstinuit & postea coheres agnovit suam portionem, tunc suo heredi etiam invito accrescit. *l. si duo. 38. ff. de acquir. hered.* Quoniam enim scivit, aut scire potuit, illo abstinente, se oneribus fore implicitum, ea conditione adire videtur. *d. l. si duo. 38.* Aut

prius

prius agnovit is, cui accrescit, quàm cohæres se abstinuit, & tunc volenti tantùm accrescit. *l. cum hereditate. 55. ff. de acquir. heredit.* Nihil enim ei hic imputari, ut in priori casu potest; non enim præscire potuit, postea secutam abstinentiam coheredis. Ne tamen hac vice offendatur regula juris *in l. qui totam. 1 & l. sed &. 2. ff de acquir. hered* Conditio ei, qui partem agnovit, talis defertur, aut totam adeat, aut à tota recedat *d. l. 55.* Et sic, quod per se non potuit facere, puta, aditam partem repudiare, per portionem accrescentem consequitur. Limitatur tamen iterum nisi creditores dicant se contentos esse illius portione *d. l. 55.* Quod etiam procedit in coherede minoris extranei contra hereditatis aditionem in integrum restituti: Ille enim minoris restituti partem invitus accipere non cogitur. *l si minor. 61. ff. de acquir. hered.* hunc tamen casum secundùm *d. legem 55.* dirigendum putamus. Dominus quoque, cui hereditas per servum, quem habet in potestate, defertur, & cui una pars jam quæsita est, alteram potest repudiare, quæ postea ei delata est. *l. si solus. 80. § ult. ff. de acquir. hered.* Secus si utraque pars eodem tempore defertur. *l. si quis heres. 35. de acquir. hered.* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. lib. 7. c. 12 lit. p.* Duar. *lib. 2. de I. A. c. 1.*

(*d*) Sicuti enim hereditas est indívidua. *l. Pomponius 8. in fin. de R. V.* ita etiam heres defunctum pro parte tantùm non repræsentare potest, quoniam hereditas locum defuncti tenet. *l non minus. 31. § hereditarium 1. l. hereditas. 34. ff. de acquir. rer. dom.* & cum herede unius personæ vice fungitur. *l heres. 22 ff. de usucap.* Heres quoque fictione juris pro una quodammodo persona habetur cum defuncto. Nov. *48. in præfat.* defunctum quoq; repræsentat, quasi adhuc vivere intelligatur. Duar. *lib. 1. cap. 2. de I. A* Ut igitur secundùm Duarenum. *d. lib. 1. c. 2.* absurdum atq; ineptum est, aliquem in rerum natura esse aut vivere tantùm pró parte, ita nec repræsentari defunctus pro parte potest: fictiones enim naturam imitantur. *§. minorem. 4. Inst. de adopt.* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. libr. 7. c. 12. lit. c.* Dn. D. Rim. *c. 6. n. 3.* Duar. *d. lo.*

(e) Gædde. *in l. heredis. 65. n. 1. circa fin. ff. de. V. S.* Menoch. *præsumpt. 70.* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. libr. 7. c. 12. lit.* K. Heres enim heredis etiam testatoris est heres. *l. ult. C. de heredibus. institut.* Hinc si primus heres portione sua adita decessit, jus accrescendi transit ad illius heredes. *l. si ex pluribus 9. de suis & legit. hered. l. un. §, his ita 10. C. de Caduc. tollend.* Duar. *lib. 2. cap. 6.* Tum propter rationem juris accrescendi in thesi hac ipsa positam, quæ in illis etiam militat. Tum quoniam pars deficiens semper sequitur partem occupatam, illiusque naturæ efficitur, ut ex præcedentibus patet. Tùm quia expresse *in l. edicto. 13 §. ad heredes 4. ff. de Jur. fisci* dicitur, quod portio delata, etiamsi nondum sit agnita, tamen transeat ad heredes. Clariss. D. Hillig. *in Donel. Enucl. libr. 7. c. 12 lit. i.* Gomez. 1. *resol. 10. n. 35.* Hoc autem non solùm procedit in herede heredis legitimi, verùm etiam in herede heredis scripti. Clar. D. Hillig. *d. lo.* Cuja. 12. *obser. 11.*

VII.

In legatis verò individua voluntas testatoris. (a) *Legatariis ergò quibus eadem res disjunctim sive separatim* (b) *legata est portio deficiens ipsis invitis* (c) *sine onere tamen,* (d) *accrescit. Illis autem quibus eadem res conjunctim* (e) *legata est, volentibus tantùm* (f) *& quidem cum onere.* (g)

(a) Testator enim quoniam magis dilexit legatarium quàm heredem. *arg. si quis eum. 37. de condit. & demonstr.* (quod in re legata testator fecisse præsumitur. *gl. in d. l. 37.*) Et collegatarium rem potius totam habere quàm heredem maluerit, meritò etiam illius legibus consentanea voluntas observari debet. Quapropter si uni legatario tota res legata erit, ob testatoris voluntatem individuam non poterit legatarius partem retinere & partem repudiare. *l. neminem, 4. l. si cui. 58. l. Julianus. 60. de leg. 2. l. legatarius 38. de leg 1,* Ampliss. D. Suev, *l. 1. c. 2.* Dn. D. Rimer. *c. 6. in fin.*

(b) Id

(*b*) Id est, qui re tantùm sunt conjuncti. *d.l.un.§. ubi autem 11. C. de Cad. toll.* Donel. *lib. 8.c. 21.*

(c) *d. l. un. §. ubi autem in pr. & verf. fin verò non omnes. C. de Caduc. tollen.* quoniam re conjunctis singulis ab initio in solidum res legata est, *d. leg. un. §. 11.* defertur portio accrescens collegatario ex persona sua, quapropter eam repudiare non potest. *l. neminem. 4. de legat. 2.* Donel. *d. lo.*

(d) *d l. un. §. 11.* Quoniam enim re conjuncti solidum habent ab initio, & altero non concurrente, non alienum consequuntur, sed suum imminutum retinent, ut jam dictum est, sequitur ex deficientis persona nullum onus accrescere, *d.l.un §. 11.* Amplifs. D. Andreas Gerhard. *Disp. 7. de I.A. th. 49.* Amplifs. D. Suev. *lib. 2. c. 3. de I.A.* Donel. *d. lo.*

(*e*) Conjuncti vocantur, qui verbis tantùm, sive verbis & re simul sunt conjuncti. *d.l. un.* Amplifs. D. Gerh. *d. lo.*

(*f*) *d. l. un. §. fin verò non omnes* Hi enim ab initio partes habent. *l. planè. 34. §. si conjunctim. 9 de leg. 1.* Ergò etiam vacans portio ex deficientis persona eis defertur; cum autem illa persona suam partem repudiare poterat, *d l. un §. ubi autem 11. verf. cum verò quidam*, eodem quoq; jure uti debent, qui in ejus locum succeduut. *l. qui in jus 117. de R. J.* Amplifs. D. Gerh. *d. lo. th. 48.* Donel, *d. lo.*

(*g*) Quia is, cui conjunctim legatum est, eodem jure in repudiando uti potest, quo collegatarius repudians, sicuti antea dictum est, ideò etiam eodem jure, in onere illi injuncto subeundo uti debet. *arg. d. l. qui in jus 117, de R. J.* Hoc enim est eodem jure uti, cum in commoda & incommoda sivè onera succeditur. *§. ult. Inst. de locat. & conduct.* Affertur etiam a quibusdam & hæc ratio. Quod sc. particula ET, operetur id, ut videatur testator illos invicem inter se substituisse in partem deficientem cum lucro & damno. Amplifs. D. Gerhard. *th 49.* Ea tamen legata, quæ pro non scriptis habentur, quoniam portio in illis propriè non deficit, *l. si in metallum 3. ff. quæ pro non scrip. hab.* sine onere accrescere putamus, nempe si in persona collegatarii,

licet

licet conjuncti, omninò legatum non constiterit, puta si is non natus est. *d.l.un.* §. *in primo* 3. quia onus sive gravamen fundamentum vel radicem non habet, cui insistere possit, nullius enim entis nullæ sunt qualitates. *l. ejus qui* 41. *ff. si cert pet.l. si servum*. 4. §. *si modus*.1.*ff. de action empt.* rectè illud annulatur *arg. l. circa eos* 2. *de hered inst. l. nam etsi sub conditione* 5.*vers. post defectum ff. de injust. rupt.l. ita stipulatus*. 155. *de V.O. l. cum principalis* 178. *de R.I.* Amplis. D. Gerhar. *th.*50. Donel. *d.lo.* ubi Clar. D. Hillig. lit. f.

VIII.

Conjunctionem supra diximus esse duplicem, nempe aliam legis, aliam hominis. Legis est, quando immediatè a lege aliqui ad eandem rem consequendam vocantur. (a) *Hominis autem quando per suam dispositionem duo vel plures conjungit sive complectitur* (b) *ita tamen ut non contra leges peccet.* (c) *In legali conjunctione semper locum habere jus accrescendi, & prohibitionem nullam admittere,* (d) *manifestum est: Idem quoq; in hominis conjunctione, quæ circa hereditates & fideicommissa universalia* (e) *versatur, à testatore prohiberi non posse* (f) *affirmamus. In legatis verò & fideicommissis particularibus prohibitionem testatoris valere* (g) *statuimus.*

(a) Id est, quæ ex sola interpretatione legis fit nullo accedente facto. § *si plures.* 5. *Inst. de legit. agnat. success.* Amplis. D. Gerhard. Disp. *de I. A. th.* 11. Et hæc in subsidium testatoris conjunctionis, à lege est introducta, ut si à testatore ulla sive nulla facta sit, tamen semper aliqua, ne quid

quid absurde in jure committatur *arg. l. fin. C. de author præs stand.* adesset. Licet verò nulla de hac in legibus expressa fiat mentio tamen tacitè, & ex legum sententia aliqua colligi potest. *l. si duobus. 12. de bonor. poss. cont. tab. l. si quis. 1. §. si quis. 12. de conjung. cum emanc. lib.* Ampliss. D. Gerha. *disp. de I. A. th 13.* Dn. D. Rimer. *disp. de I. A. c. 7. n. 1.*

(*b*) Et hæc facit legalem cessare. *l. fin. C. de pact.* Ut enim liberum est cuiq; in rebus suis arbitrium. *l. dudum. 14. C. de contr. empt.* ita de illis liberè & variis modis disponere licet. *l. in conditionibus 19 ff. de condit. & demonst.*

(*c*) Conjunctio enim hominis, quæ legibus refragatur, in jure habetur pro nulla. *l. non dubium. 5. C. de LL.* Dn. D. Rim. *d. loc. n. 3.*

(*d*) Constitutio enim hominis non potest facere cessare rationem legis, sed eatenus valet, quatenus non est contra leges. Jam verò si testator aliquem instituat ex certa re, tunc si illa constitutio simpliciter deberet valere, ita ut etiam saltem in ea re certa succederet, sanè impingeretur in regulas juris, quòd nempè nemo pro parte testatus & pro parte intestatus possit decedere. *l. jus nostrum 7. de. R. I.* & quod aliquis pro parte heres esse nequeat. Ideo, non obstante illa constitutione, propter jam adductas, ut & alias rationes juris, is qui ex certa re, sive excepto aliquo fundo, institutus est, in totum fit heres. *l. qui testatur. 1. § si ex fundo. 4. l. si ita quis heres 74. de hered. instit.* Dn. D. Rimer. *c. 8. n. 8.*

(*e*) Quæ enim ratio facit, ut in hereditatibus locum non habeat prohibitio juris accrescendi, nempe, ne quis pro parte intestatus &c. & ne quis pro parte heredem, &c. ut mox audiemus, ea quoq; in fideicommissis universalibus militat, siquidem fermè omnia, quæ in hereditatibus, ea quoque in fideicommissis universalibus, quo ad jus accrescendi procedunt. Et sicuti invitus heres potest cogi, ut aut totam hereditatem adeat, aut à tota se abstineat, ita etiam fideicommissarius universalis. Donell. *lib. 7. c. 26.*

(*f*) *l. si quis 36. l. si ita 74. de her. inst.* quoniam, ut *th. 6. lit. c. & d.* dictum est, leges prohibent, aliquem posse pro parte tantùm testatum decedere, & pro parte tantùm heredem habere

C bere

bere. Jam autem nemo poteſt cavere, ne leges in ſuo teſtamento locum habeant. *l. nemo 55 ff. de leg 1.* Clar. D Hillig. *in Don. Enucl. lib. 7. c. 12. lit. b.* Duar. *de I. A. lib. 1, c. 14.* Guilh. Fôrſt. *diſp 12. th. 25.* Petr. Gregor. Tholoſ. *ſyntag. Iur. univerſ. lib. 46. c. 11. n. 15.* Anton. Fab. *49. erro prag. 1.* Diſſ. Gomez, *lib. 1. var. reſol. 19. n. 10.* Br. *in l 9 §. 13 de hered inſt.* Prædicta tamen ſic limitamus, ut prohibitio ſubſiſtat, ſi teſtator per illam non fiat pro parte inteſtatus, ſive pro parte tantùm heredem accipiat. *Dn. D.* Rim. *c. 5. n. 7.* Duar *d. lo.* Cum autem propter has rationes, ut jam dictum eſt, jus accreſcendi prohiberi non poſſit, meritò his ceſſantibus, prohibitio valebit. *Dn. D.* Rimer. *d. loc.* Mantica *4. conject. ult. volum. c. 12 n. 30.* Duaren. *d. loc.* Siquidem etiam alias ubi ratio ceſſat, ipſum jus quoque ceſſare debet, per vulgaria. Ponamus igitur talem caſum: A. eſt heres inſtitutus, B. & C. ſunt heredes inſtituti, ita tamen ut ſi deficiat B. ſive C. portio non debeat accreſcere C. ſive B. ſed A. Hic ergo quoniam prædictæ rationes ceſſant, omninò hæc prohibitio valere debet, & ideò propter diſpoſitionem teſtatoris, quæ & aliàs ſemper obſervari debet, quoties ſalva ratione juris poteſt, meritò præferendus eſt A. re conjunctus C. ſive B. mixtim conjuncto Duar. *d. loc.*

(*g*) Nulla enim in illis militat ratio, quæ prohibitionem juris accreſcendi non admittat, ut in hereditatibus, licet enim deficiens portio legatarii non accreſcat collegatario, tamen teſtator non pro parte moritur inteſtatus, ſiquidem ea deficiens portio commodè penes heredem remanere poteſt. Clariſſ. D. Hillig. *d. loc.* Anton. Fab. *49. erro. prag. 1.*

XI.

Conjunctio hominis conſideratur tripliciter (a) *Quidam enim re tantùm; quidam verbis tantùm; quidam verbis & re ſimul conjunguntur, & hi vocantur mixti. Re conjuncti* (b) *ſunt quibus ſeparatim* (c) *eadem res* (d) *ab eodem relinquitur.*

(*a*) l. tri-

(a) *l. triplici 142. de V. S. l. re conjuncti 89. de leg. 3. gl. & Dd. in l. un. §. his ita. 10. C. de cad. toll.* ſeu, conjunctio hominis alia eſt ſimplex. & hæc vel re tantùm, vel verbis tantùm: Alia mixta, id eſt, re & verbis ſimul. Donell. *lib. 8. cap. 13.* ubi Clariſſ. D. Hillig. *lit. c.* Dn. D. Rimer. *de I. A. c. 9. n. 2.*

(b) ut, A. heres eſto, B. heres eſto C. heres eſto: Item A fundum Cornelianum do, lego. B. fundum Cornelianum do, lego. *§. ſi eadem 8. Inſt. de legat.* Dn. D. Rimer. *c. 10. n. 1.* Donell. *lib. 7. c. 13.*

(c) *d. §. ſi eadem. 8. Inſt. de legat. l. un. §. his ita 10. C. de caduc. tolle.* Si enim rem ſpectamus ſunt conjuncti, ſi orationem ſive ſermonem teſtatoris ſunt disjuncti. *d. loc. un. §. his ita 10. & §. ubi autem 11. verſ. quia ſermo.* Donell. *d. loc.* Jam autem res propriè non conjungit, niſi rem tantùm, *arg. l. planè. 34. §. fin. de legat. 1.* Verba verò & rem & perſonas conjungunt, *arg. l. mulieri & Titio. 74. de condit. & demonſt.* Ampliſſ. D. Gerhard. *diſp. de I. A. theſ. 15.* unde etiam in uſu juris, quando cum aliis comparantur, disjuncti ſive ſeparati dicuntur. *d. l. planè, 34. in pr. de legat. 1. d. §. ſi eadem. 8.* Dn. D. Rimer. *d. loc.* Donell. *d. loc.* In illis tamen omninò realis eſt conjunctio. Ampliſſ. D. Gerhard. *d. loc. theſ. 16.* Vaſq. *tom. 2. ſucceſſ. §. 21. num. 3.* Diſſ. Anton. Fab. *50. error. prag.* Siquidem lex per interpretationem ſolidum cuique aſſignat, ita tamen ut concurſu partes faciant, & ne alter totam rem legatam, alter æſtimationem habeat. *l. ſi pluribus. 33. d. l. ſi planè. 34. de legat. 1. d. l. un. §. ubi autem. 11. verſ. nos autem omnimodò, C. de caduc. tollen.* Niſi evidentiſſimè ex voluntate teſtatoris hoc appareat. *d. l. ſi pluribus. 33. ff. de leg. 1.* Vocantur etiam tunc diſcretâ, ſive ſeparatâ oratione, quando utraque oratio non omninò perfecta eſt: ut A. fundum & B. eundem fundum lego. Ampliſſ. D. Gerhar. *theſ. 17.* Dn. D. Rimer *d. l.* In his tamen realem licet imperfectã conjunctionem, eſſe rectè monet Ampliſſ. D. Gerhar. *d. loc.* cum verbum LEGO, tacitè ſubintelligatur & propter rectam

 ſermo-

sermonis rationem sit repetendum. *l Plautius. 8. in fin. de aur. & arg. legat.* Ampliss. D. Gerhar. *d. th. 17.* Dn. D. Rimer. *d. loc.* Si verò ita quis legaverit, quod Cajo legavi, Sejo lego, nulla erit realis conjunctio; Siquidem quod primo legavit, videtur ei adimere & transferre in alterum. *l sicut. 5. de adimen. & transfer. legat.* Ampliss. D. Gerhar. *th. 18.* Dn. D. Rimer. *c. 10. n. 4* Secus tamen est, si quis tali modo legaverit. In qua parte Titium institui, in eadem Seium instituo. Hic quoniam testator ipse facit, ut in eandem partem concurrant, partes quoq; eis assignat, dum ambos in eâdem parte conjungit, & sic ambos heredes esse cupit *per l. Julianus 15. de hered. instit.* meritò in illis erit realis conjunctio. Ampliss. D. Gerhar. *th. 19.*

(d) Quæ non solùm requiritur in legatis, verùm etiam in hereditatibus. Dn. D. Rimer. *d. loc.* Et licet supra *thes 4. lit. e.* diximus, nunquam posse evenire, ut in hereditatibus heredes non sint conjuncti, tamen illud intelligimus de conjunctione legis, non verò de conjunctione hominis. Nam si Titius ex parte heres sit institutus, Cajus ex altera parte, inter illos profectò nulla est conjunctio hominis. Non enim est realis, non verbalis, multò minus mixta, siquidem in res separatas sunt instituti. *l. item. 17. § unde 1. de heredib. instit.* Si tamen deficit Cajus, illius portio accrescit Titio, scilicet propter tacitam conjunctionem legis, quæ in subsidium testamentariæ conjunctionis introducta est. Et sic lex fingit conjunctionem aliquam, ut ultima voluntas testatoris integra servetur. Dn. D. Rimer. *d. loc.* In eandem quoq; rem institutos & conjunctos intelligimus quando alicui fundus, sive proprietas, alteri verò ususfructus legatur. *l. idem Neratius. 3. §. non solùm 3. de usufr. accresc.* Si enim Sejo fundum Tusculanum, & Sempronio illius fundi usumfructum quis legaverit, sine dubio Sejus propter plenam proprietatem, quam habet in illo fundo, cum Sempronio in usufructu conjunctus est. *d. l idem Neratius. 3. § non solùm 3.* Siquidem proprietatis accessorium est ususfructus. Sempronius autem quoniam usumfructum, qui emolumenti sive dominii, quo fundus ipse obtinetur,

pars

pars est *l. qui usumfructum. 58. de V. O. l. cum Filius 76. §. dominus 2. de legat. 2. l si à reo 70. §. si reo. 2. ff. de fidejus. l. usufructus. 4. de usufr.* Siquidem detracto usufructu, fundus dari non censetur. *d. l. qui usumfructum 58. de V. O.* etiam instar partis habet, rectè deficiente Sejo proprietario, proprietas jure accrescendi ad eum pertinebit. Ampliss. D. Gerhar. *th. 32.* Dn. D. Rimer. *c. 10 n. 3.* Cujac. *tract. 5. ad Africa. in d. l. si proprietas.* Suerin. *de usufr. accres. pag. 20.* Si verò eadem res duobus, ita, ut quilibet habeat eam in solidum, relinquitur, nulla est conjunctio; hoc enim casu alter rem, alter æstimationem consequitur. *l. si pluribus. 33. de legat. 1.* quæ conjunctionem nullam inducit. *l. re conjuncti 89 de legat. 3.* siquidem diversa est ab ipsa re. Ampliss. D. Gerhar. *th. 20.*

X.

Conjuncti verbis (a) *dicuntur, quibus res eadem conjunctâ oratione* (b) *pro expressis* (c) *& æquis portionibus individuis* (d) *relinquitur. Re & verbis conjuncti* (e) *dicuntur, qui eâdem oratione simul ad eandem rem partibus* (f) *nullis expressis vocantur.*

(*a*) ut A & B. ex æquis partibus heredes sunto, vel C & D. ex æquis partibus fundum Tusculanum do, lego, *l. re conjunct. 89. de leg 3* Ampliss. D. Gerhar. *th. 21.* Dn. D. Rim. *c. 11. n. 1.* Donell. *lib. 7. com. c. 13.* Unde quæritur, si servo communi legatum est, num inter dominos sit verbalis sive legis, aut omninò nulla conjunctio? Rem distinctione expediendam putamus. Aut enim testator communi servo legat fundum sive proprietatem, & tunc jus accrescendi inter dominos non est. Siquidem perinde est, ac si duobus servis legatum esset. *l. si fundum. 81. § si servo 1. de legat. 1, l. & Proculo 20. ff. de legat. 2.* & ideo jure dominij acquirunt. *§. item nobis 3. Inst. per quas pers. cui acquir.* Aut legat usumfructum & tunc legalis adest conjunctio. In usufructu enim spectatur ipsius servi persona propter individuā ususfructus naturam, quæ personæ servi, quamdiu vivit, adhæret. *arg. l inter*

 anti-

Antiquam. 15. & *l. ult.* C. *de usufr.* Dn. D. Rimer. *d. c.* 11. *n.* 3. Govean. *de I. A. n.* 27. Suerin. *de usufr. accresc. fol.* 8. Diss. Anton. Fab. 49 *erro. prag.* 3.

(*b*) Si enim testator dixit. A. heres esto B. & C. heredes sunto ex æquis partibus. A. cum B. sive C. non verbaliter, sed realiter est conjunctus. Donell. *lib* 7. *com. cap.* 13. Diss. Baro *in* §. *si eadem res* 8. *Inst. de legat.* Imò licet etiam in diversis orationibus copula aliqua addita sit, tamen, propter illam non inducitur conjunctio verbalis. *l. sicut.* 3. §. *hæc autem. ff quib. mod. usuf. amitt.* Ampliss. D. Gerhar. *th.* 22. Nihil autem interest, num illa conjunctiva oratio fiat copulativè num distributivè, num collectivè, num verò alternativè. *l. cum quidam.* 4. C. *de V. S.* Alternativa enim interdum sumitur pro conjunctiva. *d. l. cum quidam.* 4. Ampliss. D. Gerhard. *th.* 23. & 24. Dn. D. Rimer. *c.* 11. *n.* 6.

(*c*) In hoc ideò differunt à re conjunctis, siquidem ut antea dictum est, omnibus primâ facie solidum testator assignare videtur, ita ut saltem per concursum partes faciant. *d. l. un.* §. *ubi autem. vers. sin autem.* Verbis verò conjuncti, ideò non re conjuncti vocantur, siquidem illi magis verbis quàm re, licet aliquo modo etiam re conjunguntur, conjuncti sunt. Dn. D. Rim. *c.* 11. *n.* 2. Baro *ad d.* §. *si eadem.* 8. Quibus ergò inæquales partes relictæ sunt, conjuncti esse non possunt. Clariss. D. Hillig. *in Donell Enucl. lib.* 7. *conc. cap.* 13. *lit. b.* Dn. D. Rimer. *c.* 11. *n.* 3. Diss. Anton. Fab. 49. *erro. prag.* 5.

(*d*) Verbis conjuncti ideò partes ab initio pro indiviso, non verò pro diviso, non corporaliter, sed intellectualiter expressas habent, ita ut etiam in eandē rem vocentur. Partes enim ex conceptione testatoris, totum verò magis ex voluntate defuncti habere videntur. *arg. l. utrum.* 7 *ff. de reb dubijs.* Ampliss. D. Gerha. *th.* 53. Dn. D. Rimer. *c.* 11. *n.* 5. Petr. Gregor. Tholos. *lib.* 46. *syntag. jur. univ. c.* 10. *n.* 8. Diss. Anton. Fab. 29. *erro.* 3. *pr.*

(*e*) vel: quos nominum & rerum complexus jungit. ut A. & B. heredes sunto, sive C. & D. ex dimidia heredes sunto: sive E. & F. Pamphilum do, lego. *l. triplici.* 142. *de V. S.* § *si eadem.* 8. *Inst. de legat.* Ampliss. D. Gerhar. *th.* 21. *Dn. D.* Rim. *c.* 12. *n.* 1. Donell. *lib.* 7 *com. c.* 13.

(*f*) In

(*f*) In quo differunt à verbis tantùm conjunctis. *arg. d. l. triplici 142. de V. S.* Verbis enim conjunctis partes expressis verbis assignatæ sunt: Re & verbis verò partes ex conjunctione personarum assignatæ intelliguntur, Amplissi. D. Gerha. *th. 26.* Hinc non solidum sed partes eis ab initio relictas esse verius putamus, siquidem magis accedunt ad naturam conjunctorum verbis quàm re, quapropter etiam semper conjuncti, nunquam disjuncti vocantur. Imò interdum fit ut soli nomine conjunctorum veniant. *d. §. si eisdem. 8 Instit. de legat.* Deinde si solidum ab initio haberent, pars deficiens mixtim conjunctis non accresceret cũ onere, siquidem tunc eis accresceret non ex deficientis, sed ex sua persona, *ut patet ex th. 7.* quod tamen non fieri constat *ex d. l. un. § ubi autem C. de caduc. tollen. l. plane. 34 §. si conjunctim 9. de legat. 1* Ampliss. D. Gerhard *thes. 28.* Dn. D. Rimer. *c. 13. n 2.* Dn. Cujac. *tr. 5. ad Africa. post l. qui usumfr. 36. de usufr.* Ex his jam dictis, etiam mixtim conjunctos differre a re conjunctis manifestum est. In reali enim conjunctione solidum ab initio assignatum censetur, & non aliter fiunt partes, nisi concursu, per quem concursum tamen legatum minuitur. *d. l. un. §. 11. vers. hu autem & vers. sin autem.*

XI.

Jus accrescendi autem tàm in verbis tantùm (a) *quàm in re tantùm* (b) *& verbis & re simul conjunctis* (c) *locum habere statuimus. Ideoq; si conjuncti sint unius generis, unius etiam ex illis deficientis portio omnibus accrescit.* (d)

(*a*) *l. si duobus. 16. §. fin. de legat. 1. l. un §. ubi autem. 11. C. de caduc. tollend.* ubi statuitur, quod in qualibet conjunctione debeat locum habere jus accrescendi. Verbis ideò dubio procul erunt conjuncti, quia propter unitatem sermonis quasi in unum corpus redacti sunt, ex qua conjunctio colligitur. *d. loc. un. §. 10.* Deinde dum quæritur, *in l. re conjuncti. 89. de legat. 3.* num re conjunctus potior sit verbis conjuncto, eo ipso infallibiliter sequitur inter verbis conjunctos esse jus accrescendi, siquidem

alias

aliàs frustra quæsivisset de prælatione, si accrescendi jus nunquam ad illos pertineret. Ampliss. Dn. D. Arumæ. 9. *exerc. Iustinia.* 11. Donell. *lib. 7. com. c.* 13 *ubi* Clariss. D. Hillig. *lit.* K. Dn. D. Rimer. *c.* 13. *n.* 5. Duar. *lib.* 1. *c.* 10. Diss. Anton. Fab. *lib* 6. *conject.* 1. *par.* 2. *erro. prag. decad.* 49. *erro* 4. Cujac. 24. *obs.* 34. Nec hic distinguimus inter usumfructum & proprietatem. Quæ enim datio est in proprietate, eadem quoque militat in usufructu. Ampliss. Dn. D. Gerhar. *th.* 54. Dn. D. Rimer. *c.* 13. *n.* 4.

(*b*) Sublatâ enim differentiâ, quæ olim fuerat inter legata damnationis, & inter alia. *l. un §. ubi autem* 11. *C. de cad. toll.* in omnibus hodiè jus accrescendi locum habet. *d. l. un l. quoties* 1. *§. interdum* 3. *l. idem.* 3. *pr. ff. de usufr. accres l. si separatim.* 30. *de condit. & demonst. l. heredes* 53. *de hered. instit.* Aliqui tamen, ut Petr. Gregor. *lib.* 46 *syntag. Iur. Univ. c.* 11. *n.* 1. Vultei. *in §. ult. Inst. de donat. n.* 9. & alii statuunt in re conjunctis jus non decrescendi: Verùm illud jus, quod est inter re conjunctos tàm jus accrescendi, quàm non decrescendi posse vocari putamus. Nam re conjuncti habent solidum ab initio pro indiviso, tamen & eo respectu possit aliquo modo jus non decrescendi nominari. Ubi verò collegatarius accipit solidum pro diviso omninò accrescit. Ampliss. D. Suev. *lib.* 1. *de I. A. c.* 5. Attamen quoniam non partium, vel solidi assignatio, sed voluntas testatoris, plures ad eandem rem vocantis, causa est juris accrescendi. Clar. D. Hillig. *in Donell. Enucl. lib.* 7. *c.* 13. *lit.* I. potius jus accrescendi, quam jus non decrescendi dici debere statuimus. Ampliss. D. Suev. *d. lib* 1. *de I. A. c.* 1. Diss. Hunni. *var. resol. lib.* 2. *tr.* 8. *q.* 7. *§.* Dd. *communiter.*

(*c*) *§. si eadem.* 8. *Inst. de legat. l. un. §. his ita* 11. *& § ubi autem* 11. *C. de cad. toll.* In omni enim conjunctione locum habet jus accrescendi. *d. l. un §.* 11. Dn. D. Rimer, *c.* 13. *n.* 2. Donell. *lib.* 7. *com. c.* 13. Diss. Hun. *d. lo. q.* 9.

(*d*) ut si ita testator dicat, A, B, C, fundum Tusculanum do, lego, repudiante A. ejus pars reliquis duobus nempe B & C. æqualiter accrescit *d. l. un. §.* 19. Ampliss. D. Gerhard. *th.* 56. Ampliss. D. Suev. *lib.* 1. *c.* 3. Donell. *lib.* 7. *com. c.* 13.

XII. Si

Si verò conjuncti disjunctis permixti sunt, id est, si ad idem legatum re conjuncti, & verbis conjuncti & mixtim conjuncti vocati sunt, tunc si unus ex re & verbis conjunctis deficit, deficientis portio soli collegatorio, qui etiam mixtim est conjunctus, accrescit (a) *Quod & observatur, si unus ex verbis conjunctis deficit; Illius enim portio soli collegatario, qui etiam verbis tantùm est conjunctus, accrescit* (b) *si verò deficit re conjunctus, illius portio omnibus accrescit,* (c) *ita tamen ut verbis aut tantùm mixtim conjuncti unius personæ vicem repræsentent.* (d)

(*a*) ut, si testator ita dixerit, A. & B. heredes sunto, C. heres esto, D. heres esto E. & F. æquis partibus heredes sunto. Donell. *d. loc.* Jam si A. sive B. deficit, illius portio soli B. sive A. accrescit, siquidem alii cum B. sive A. saltem sunt re conjuncti. Æquum ergò est præferri utroq; modo conjunctum. Donell. *lib. 7. com. c.* 13. Sicuti enim in successione legitimâ duplex conjunctio sanguinis, sive duplex vinculum uni tantùm præfertur, ita & in conjunctione testatoris propter tacitam & præsumptam illius voluntatem. Clariss. D. Hillig. *in Donell. Enucl. lib. 7. c. 13. lit. n.* Aliàs etiam mixtim conjunctorum conditio censetur optima, ideò meritò præferendi. *l. re conjuncti 89. de leg. 3.* Siquidem propter unitatem sermonis quasi in unum corpus redacti sunt. *l. un. §. 10. vers. hoc ita tam C. de cad. toll.* & partem sibi conjunctorum quasi suam præoccupant. *d. l. un. §. 10. vers. hoc ita.* Ampliss. D. Gerh. *th. 56.* Ampliss. D. Suev. *lib. 3. c. 1.* Dn. D. Rim. *c. 14. n. 3.*

(*b*) Si igitur ex jam dicto exemplo E, sive F. deficit, tunc illius portio soli F. sive E. accrescit, exclusis mixtim & re conjunctis, Idq; propter evidentissimam rationem.

Quoniam scilicet mixtim & re tantùm conjuncti, cum verbis tantùm deficiente, non fuerunt eodem modo conjuncti, quò alter verbis tantùm conjunctus. A. & B. enim qui re & verbis conjuncti illi erant, cum deficiente verbis tantùm, disjuncti sive re conjuncti, F. verò sive E. verbis solùm conjunctus cum E. sive F. deficiente sibi invicem conjunctus scilicet verbis erat, & ideò quoniam conjunctus præfertur alias etiam disjunctis, sive re conjunctis *d. l. re conjunctis. 89* meritò etiam in hoc casu soli verbis tantùm conjuncto debet pars deficientis verbis tantùm conjuncti accrescere. Deindè ratio, quia conjuncti propter unitatem sermonis &c. etiam in verbis tantùm conjunctis locum habet. Donel. *lib. 7. com. c. 13.* ubi Clar. D. Hillig. *lit. o.* Dn. D. Rim. *th. 4.*

(*c*) Si ergò deficit C. sive D. re conjunctus, tunc illius portio tàm verbis quàm re conjunctis accrescit. *l. planè. 34. ff. de leg. 1. l. un. §. 11. vers. his ita.* Siquidem C. sive D. non soli D. sive C. est conjunctus, sed pariter omnibus, neque ullam prærogativam habet præ cæteris. Donell. *lib. 7. com. 13.* ubi Clariss. D. Hillig. *lit. m.* Ampliss. D. Gerhar. *th. 57.* Prædicta tamen omnia ita limitantur, nisi testatorem aliud sensisse appareat. Clariss. D. Hillig. *d. lo. lit. i.* Ampliss. D. Gerhard. *th. 58. in f.* Duar. *lib. 2. c. 9.*

(*d*) *d. l. planè 34. de leg. 1.* per conjunctionem enim in unum corpus redacti sunt. *§. hæc ita C. de caduc. toll.* Donell. *d. loc.* Ampliss. D. Gerhar. *th. 57.* Dn. D. Suev. *lib. 3. de I. A. c. 1. pag. 150.*

XIII.

Conjunctio legis licet hoc discrimen conjunctorum magnoperè non soleat attendere, tamen in successione legis gradus proximior excludit remotiorem? (a) *Semper autem ubi conjuncti sunt ex dispositione hominis, ibi conjuncti ex lege excluduntur.* (b) *Cæterùm jus accrescendi non solùm legatariis & fideicommissariis singularibus,* (c) *heredibus universalibus*

versalibus ab intestato & ex testamento, (d) *ut & fideicommissarijs universalibus*, (e) *competere, verùm etiam in bonorum possessionibus* (f) *mortis causa donationibus* (g) *& querela inofficiosi testamenti* (h) *locum habere affirmamus*.

(a) *l. si ex pluribus. 9. de suis & legit. hered.* sæpè enim conjuncti miscentur disjunctis, quando alii in capita, alii in stirpes vocantur, Lex igitur quos cōjunctim vocat, ut succedant in stirpes, inter eos jus accrescendi est non pro numero heredum, sed cōjuncti pro uno habentur. e.g. quādo nepotes cum suis patruis in successione avi vel patrui concurrunt. Semper enim conjuncti, concurrentes cum iis à quibus sunt disjuncti, unius personæ vice funguntur, *l. planè 34. in fin. pr. ff. de lega. 1.* Donel. *7. com. 13.*

(b) Provisio enim hominis facit cessare provisionem legis. *l. fin. C. de pact. convent. l. cum colon. 14. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. sol.* Moller. *ad Const. Elect. Const. 25. part. 2 n. 10.*

(c) *l. un. § ubi autem 11. cum seqq. de Cad. toll. § si eadem 8. Inst. de legat, l. re conjuncti. 89. de lega. 3.* Amplıss. D. Gerh. *th. 61.* Hic quæri potest, an etiam in legato ob causam alimentorum relicto locum debeat habere? Quod negamus *per l. dominus. 57. §. per fideicommissum 1. ff. de usufr. l. pen §. filia 1. ff. ad L. Falcid.* Quia testator præsumitur noluisse plus legatarium ultra modum alimentorum habere. Inde dicitur legatum alimentorum non iterari vel multiplicari. *l. alimenta 16. §. Basilica 2. de aliment. legat.* Amplıss. D. Gerhard. *d. lo.* An autem in eo, qui jure speciali admittitur, locum habeat jus accrescendi, inter Dd. disceptatur, ut videre licet ex Amplıss. D. Suev. *libr. 2. c 3. inf.* nos tamen in eo quoque locum habere statuimus cum Fachinæo. *4. contr. 99.*

(d) *l. explicito. 1. §. sed & quotiens 9. ff. ad SC. Trebell. l. si ex pluribus. 9. de suis & legit. hered. l. si quis 25. §. planè. 13. d. acquir. heredit.* Heres enim ab intestato,

ut heres ex testamento locum defuncti tenet: Unde legis conjunctio æquiparatur ultimis voluntatibus. *Novell 22. c. 2. l. un C. de caduc. tollen. l heredes sine partibus. 63. §. item quod Sabinianus. 17. de heredib. instituen.* Amplisš. D. Gerhard.

(e) *l. Iulianus. 43. l. si pupillus 79. ff. ad SCtum. Trebellia.* Donell. *lib 7. com. 12. & 26.* ubi Clarisš. D. Hillig. *lit. a.*

(f) *l. bona autem. 3. §. in bonorum fin. cum l. veluti. 4. & l. sed cum. 6 ff. de bonor. possess. l. un. C. quando non petent. part.* Amplisš D. Gerhar. *th. 66.*

(g) *l. un. §. hæc autem omnia. 14. C de caduc tollen. ibi, nec non in mortis causa donationibus*: Ultimis enim voluntatibus quoad effectum æquiparantur. *§. mortis causa. 1. Inst. de donat. l fin C. de donat. caus. mort.* In ultimis autem voluntatibus locum habere jus accrescendi ex præcedentibus patet. Unde sequitur in donationibus inter vivos, quoniam diversæ sunt ab ultimis voluntatibus, jus accrescendi locum non obtinere. Ipse enim Imperator dum *in d. l. un. §. hæc autem. 14. C. de caduc. tollen* in mortis causa saltem donationibus procedere jus accrescendi statuit, eo ipso in donatione inter vivos contrarium voluisse videtur: Unius enim inclusio, ut regula est, est alterius exclusio, quando rationes & circumstantiæ hoc suadent. Amplisš. D. Gerhar. *th. 69.*

(h) *l. si ponas. 23. §. si duo. 2 ff. de inoff. testam.* Quamdiu tamen petitur acquisita ei nondum est. *l. quoties 1. § interdum. 3. ff de usufr. accres.* Siquidem tantùm ei delata est. *l. delata. 151. de V. S.*

XIV.

Hactenus de fine juris accrescendi diximus (a) *sequitur tandem effectus, qui est portionis & dominii adjectio, quæ fit proportionibus hereditariis sive legati.* (b) *Ideò etiam portio deficiens petitur eadem actione, quâ portio petita aut petenda esset, quam habet is,*

cui

cui accrescit. (c) *Contraria juri accrescendi sunt aditio hereditatis & agnitio legati* (d) *Adfinia, substitutiones.* (e)

(*a*) Possumus cum Ampliss. D. Suev. *lib. 2. de I. A. c. 4.* dicere finem juris accrescendi esse duplicem, Alium internum, & alium externum. Internum, ut defunctus in solidum repræsentetur & illius voluntas integra servetur, de quo fusiùs *supra thes. 6. & 7.* Externum verò ut caduca excludantur. *l un. pr. C. de caduc. tollen.* Ampliss. D. Gerhard. *thes 71.*

(*b*) *d. l. un. § hu ita. l. liber. homo. 59. §. cum quis. 3. de heredib. instituend. l. Mævio. 41. de legat. 2.* Ratio. Qui enim majori summa est vocatus ad hereditatem sive legatum, ex conjecturata voluntate testatoris etiã magis præsumitur ab eo dilectus: Consequenter etiam quoad portionem deficientem meritò prædilectus censeri debet. Ampliss. D. Gerhar. *th. 72.* Donel. *7. com. 13.* Clar. D. Hillig. *in Donel. Enucl. lib. 8. c. 21.* Duar. *lib 2. c. 3.*

(*c*) Puta petitionem hereditatis vel actionem ex testamento, *l. si in testamento. 5. de vulga. & pupilla. substit. l. si mihi. 12. de leg. 1.* Res enim principalis, & ei accedens non diverso jure censeri debet. *l. inter socerum 26. § cum inter. 2. ff de pact. dotalib.* Ampliss. D. Gerh. *th. 73.* Ampliss. D. Suev. *lib. 3. c. ult.* Duaren. *2. cap. 4.*

(*d*) ubi enim nulla portio vacans, ibi jus accrescendi cessat, uti patet ex supra dictis. Ampliss. D. Gerhard. *th. 24.*

(*e*) Accrescit enim pars deficiens ex tacita sive præsumpta testatoris substitutione. *l. si Titio 61. §. Iulianus. 1. verb. quasi substitutio inf. de legat. 2.* Ampliss. D. Hillig. *in Donell Enucl. lib. 7. cap. 12. lit. b.* Quando verò substitutio concurrit cum conjunctione, tunc contraria est juri accrescendi, quia conjunctus concurrens cum substituto, a substituto excluditur, potentior enim est juri accrescendi. *l æquissimum 2. §. si duo sint 8. ff. de bonor. possessio. secund. tabul. l. un. §. 3. & 4. C. de caduc. toll.* siquidem jus substitutionis expressa nititur

titur hominis dispositione, & ideò fortius est, quàm jus accrescendi, quod saltem præsumptû. *d. l. si Titio. 61. §. Julianus. 1. ff. de legat. 2.* Ampliss. D. Gerhard. *th. 71.*

Corollaria.

I.

Num usuræ de quovis jure concessæ ac licitæ sint? Aff.

II.

Num Falliti sive Banchorupti fiant infames? Distinguo cum Stracha.

Ad Nobilissimum ac Præstantissimum

Dn. JOHANN-CHRISTOPHORUM Braun à Peßna Respondentem.

ANnus abit Bruno, quo Lipsia defendentem
Te vidit juris themata publicitùs.
Nunc videt hæc eadem mentis molimina Jena,
Jena, Dices, Sophiæ *corculum &* Eusebiæ.

Inge-